

Сурсовулъ.

Слушай да ти кажиж, той и друго заповѣда.

Райна.

Какво друго?

Сурсовулъ.

Негова-та воля заповѣда да бѣдешъ жепа на
сина ми Самуила.

Райна (извиква).

Това не може да бѣде! лъжницъ!— О! Боже

Сурсовулъ.

Азъ ты казвамъ неговъ-тъ волѣж и неговы-
тъ думы. Нѣмамъ пуждъ да ты лъжиж.

Райна.

Заведѣте мя на гроба му. Азъ ще му ся
молиж! мой тейко, мой отче, не мя прѣдавай на
хора, прѣдай мя на Бога Той ще мя помилва.

Сурсовулъ.

Че кой знае гдѣ е неговый гробъ.

Райна.

Недо, донеси ми свѣщи; азъ ще отидѣ на
майчина си гробъ.

Тулла.

Не паскърбявай съ това си непослушаніе тей-
ковъ-тъ си душиж. Тя ще лѣти надъ гроба и ще
ся оплаква отъ тебе. Тогазъ на онзи свѣтъ не ще
ся видниж нищо съ тейка, нищо съ майкж.

(Райна заплаква, Неда отива, Сурсовулъ потупква Тулла
и излиза).